

Full diocesà

7 de març del 2021

p5 – Xerrada “Abusos: dolorós silenci de culpa i vergonya”

p7 – L’Escolania de Montserrat: Portes obertes

Un viatge difícil molt desitjat

El papa Francesc visitarà l'Iraq del 5 al 8 de març, un viatge molt desitjat pel Pontífex, que, en repetides ocasions, ha manifestat el seu interès de poder anar a l'Iraq. És un viatge que es realitza quinze mesos després de l'última visita apostòlica del Sant Pare, que fou al Japó, al novembre del 2019.

Joan Pau II va intentar visitar l'Iraq en 1999 però no fou possible. Des de llavors, el país ha estat testimoni de guerra terrible i continua essent un país amb una gran inestabilitat en el seu interior, que busca una normalitat institucional malgrat els casos de terrorisme.

Per això el Papa sempre vol visitar països on la seva presència pugui ajudar en els processos de pau i on pugui do-

nar el seu testimoni de proximitat amb els qui són perseguits, com és el cas dels cristians. Des de llavors, l'Iraq roman com el primer país que el Sant Pare vol visitar per tal de manifestar la seva proximitat no sols als cristians sinó a tota la gent que ha sofert i està sofrint

Els cristians formen part de la història de l'Iraq. L'Església de l'Iraq ha sofert moltíssim. L'any 2003, després de la caiguda de Saddam Hussein, hi havia al voltant d'1,5 milions de cristians en aquests territoris. Després, del 2014 al 2017, en aquesta zona s'hi va instal·lar l'anomenat «estat islàmic» i el nombre de cristians es va reduir a menys de 500.000; molts d'ells han estat obligats a fugir o simplement van ser assassinats.

«Traieu això d'aquí: no convertiu en mercat la casa del meu Pare»

Diümenge III de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. »[No et facis cap escultura ni cap imatge de res del que hi ha dalt al cel, a baix a la terra o a les aigües que neixen de sota la terra. No adoris imatges ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu gelós: castigo les culpes dels pares en els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m'estimen, però sóc bondadós fins a milers de generacions dels qui m'estimen i guarden els meus manaments. »Quan juris,] no prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. »[Durant sis dies treballa i ocupa't en les feines que calgui, però el dia setè és dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Déu. No us ocupeu en cap treball, ni tu, ni els teus fills, ni les teves filles, ni els teus criats, ni les teves criades, ni els teus animals, ni els forasters que resideixin a les teves poblacions, perquè el Senyor en sis dies va fer el cel, la terra i el mar, i tot el que es mou en aquests llocs, però el dia setè va reposar. Per això el Senyor beneí el dissabte i en va fer un dia sagrat.] »Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dóna el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

(20,1-17)

Salm responsorial

Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

[18]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa su-

perior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

(1,22-25)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dónes que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

(2,13-25)

«Senyor,
vós teniu paraules
de vida eterna»

La casa de Déu

Carles Riera i Fonts, pvre.

Per als cristians, Jesús és el santuari de Déu. Temporalment la divinitat habita en la humanitat del Fill, i l'esperit d'aquest fa estada en qui no rebutja lliurement la seva presència.

Avui Jesús s'enfada contra els mercaders del temple —edifici construït pedra sobre pedra— i contra els canvistes de la moneda —que servia per a comprar els animals destinats als sacrificis—, perquè els uns i els altres han convertit un lloc d'oració i de lloança en un negoci.

Quin significat té la purificació d'aquest espai sagrat, la casa de Déu?

Segons el papa Benet XVI, la crucifixió de Jesús expressa l'enderrocament del vell temple construït pels homes, de manera que, simbòlicament i realment, el culte es desplaça en un nou temple que és el cos de Jesús ressuscitat, on tothom pot adorar Déu «en esperit i en veritat» (Jn 4,23).

Diu Jesús: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies», referint-se als dies de la seva mort abans de ressuscitar. Cal, doncs, situar-se en la Pasqua de Jesús per a copsar el sentit de les seves paraules i dels seus gestos.

Expulsant els mercaders i els canvistes, el Fill vol restaurar l'honor del Pare i crear una nova humanitat més autèntica que doni culte veritable exclusivament a Déu (latria). El mou no pas la ira ni cap mena de venjança, sinó el zel pel regne del Déu amable —Déu de perdó i de consolació—, un fervor ardent que el consumeix i el duu a la passió i fins a la creu.

La imatge

Enutjat, Jesús amb un fuet de cordes fa fora els qui feien mercat al temple de Déu. Els deixebles miren atents com acompanya la paraula del salmista.

La resposta als jueus —destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies— anuncia la seva resurrecció el tercer dia; i demana la fe en la Paraula de la seva predicació que neix en el cor de cada creient i es realitza en la vida.

Expulsió dels mercaders del temple (1708).
Pablo Antonio Ruiz

Agenda

Lit. hores: Setmana III

8 dilluns

—Sant Joan de Déu, fund.

2R 5,1-15a/Salm 41/Lc 4,24-30

9 dimarts

—Santa Francesca Romana, vídua

—Sant Pacià, bisbe

—Sant Gregori Nisè, bisbe

Dn 3,25.34-43/Salm 24/Mt 18,21-35

10 dimecres

—Sant Càndid, mr.

Dt 4,1.5-9/Salm 147/Mt 5,17-19

11 dijous

—Sant Eulogi de Còrdova, mr.

—Santa Àurea

Jr 7,23-28/Salm 94/Lc 11,14-28

12 divendres

Dia d'abstinència

—Sant Innocenci I, papa

—Sant Lluís Orione, fund.

Os 14,2-10/Salm 80/Mc 12,28b-34

13 dissabte

—Aniversari de l'elecció del Papa Francesc.

—Santa Patrícia, mr.

Os 6,1-6/Salm 50/Lc 18,9-14

14 diumenge IV de Quaresma "Laetare"/ Cicle B.

2Cr 36,14-16.19-23/Salm 136/

Ef 2,4-10/Jo 3,14-21

Quin és el preu de la vida?» (1a part)

Marta Recasens (escrit amb motiu dels «40 dies per la vida»)

A finals del segle XIX la ciència moderna va descobrir el procés de la reproducció humana. Sabem des de llavors que la fertilització inicia una sèrie de reaccions químiques que finalitzaran amb la combinació del material genètic de cadascuna de les cèl·lules. El resultat serà la creació d'un nou ésser humà, diferent dels seus progenitors, amb un ADN que el farà únic i irrepetible. Amb aquesta nova cèl·lula microscòpica comença un procés fascinant de desenvolupament que culminarà unes quantes setmanes més tard amb el naixement, quan el nadó tingui la capacitat i els recursos per a sobreviure fora del ventre matern.

Mentre que l'origen de la vida biològica és una qüestió científica més o menys resolta, existeix un debat filosòfic actiu des de fa segles entorn del que significa ser «persona» i en quin moment se n'esdevé. Una de les postures més esteses diu que podem anomenar «persona» només els éssers humans que posseeixen un mínim de facultats físiques i intel·lectuals. Hom exclou d'aquesta categoria els individus que, per motius de temporalitat o malaltia, o bé encara no les han assolides o bé ja les han perdudes. Molta gent creu que un embrió que ni pensa ni parla i ni tan sols té un cos completament format no es pot considerar una persona i que, per tant, no pot gaudir dels mateixos drets. En canvi, la majoria de gent accepta que un nadó és una persona, tot i que, igual que el primer, li manquen encara moltes facultats pròpies de l'ésser humà. Malgrat això, tots veiem diferències evidents entre un embrió de pocs dies i un nadó i podem arribar a entendre aquesta postura. Lla-

vors, en quin moment existeix aquest canvi substancial que converteix un ésser viu de l'espècie humana en persona? Si anem tirant enrere dia a dia, podríem identificar un instant en què la «persona» deixa de ser-ho per a convertir-se en un mer «cúmulo de cèl·lules»?

De la mateixa manera, encara que puguem arribar a pensar que una persona greument demenciada o en estat vegetal no mereix el qualificatiu de «persona» per haver perdut gairebé la totalitat de les facultats, el nostre instint moral veuria repugnant que fos tractada indignament, com ara abusant-ne o fent-ne mofa. Avui trobem moralment inacceptables posicions en altres temps populars que afirmaven que certs tipus d'éssers humans no mereixien el qualificatiu de persona per raó de raça, sexe, condició social o ètnia. Penso que el qualificatiu de «persona» i la dignitat que se'n deriva no pot dependre de cap d'aquestes coses, sinó que és inherent a la vida humana durant la totalitat de la seva existència, des del primer moment i fins al seu últim alè. I, sabent que la vida d'un ésser humà comença amb la fertilització, podem afirmar que allí comença una nova persona, mereixedora de ser cuidada, protegida i sobretot estimada.

Però per la manera tan peculiar com iniciem la nostra existència —amagats en les entranyes d'una dona— no podem mirar aquestes noves vides ni la problemàtica de l'avortament de forma asèptica. No podem deslligar-les de les històries i de les vides de les seves mares, que tant vegades estan en situacions vulnerables i són víctimes d'abús i de menyspreu.

Solsonazon: oferiment de llibres «on line»

Tot i que ja no estem en confinament total, des del bisbat de Solsona oferim la possibilitat d'adquirir llibres *online*. Aquest servei és tan sols per als fidels de la diòcesi que resideixen en territori diocesà. El sistema és el següent:

Trieu el llibre o llibres que us interessin dels que trobareu a la pàgina web del bisbat. Cadascun porta un número de codi i la indicació del donatiu corresponent. Envieu un correu electrònic a delegacions@bisbatsolsona.cat o bé truqueu al telèfon 973 48 06 19 fent la comanda i posant el vostre nom i cognom, la vostra adreça postal i el telèfon. En respondre a la petició, s'informarà de si queden exemplars del llibre demanat i quant tardarà a arribar el paquet. Hi trobareu una nota en la qual hi haurà un número de compte bancari per a fer el donatiu (també s'indicarà el cost del repartiment, entre 1 i 5 euros depenent de la mida del llibre). Si no disposeu de banca *online*, ja fareu l'ingrés més endavant.

Xerrada: «Abusos: dolorós silenci de culpa i vergonya»

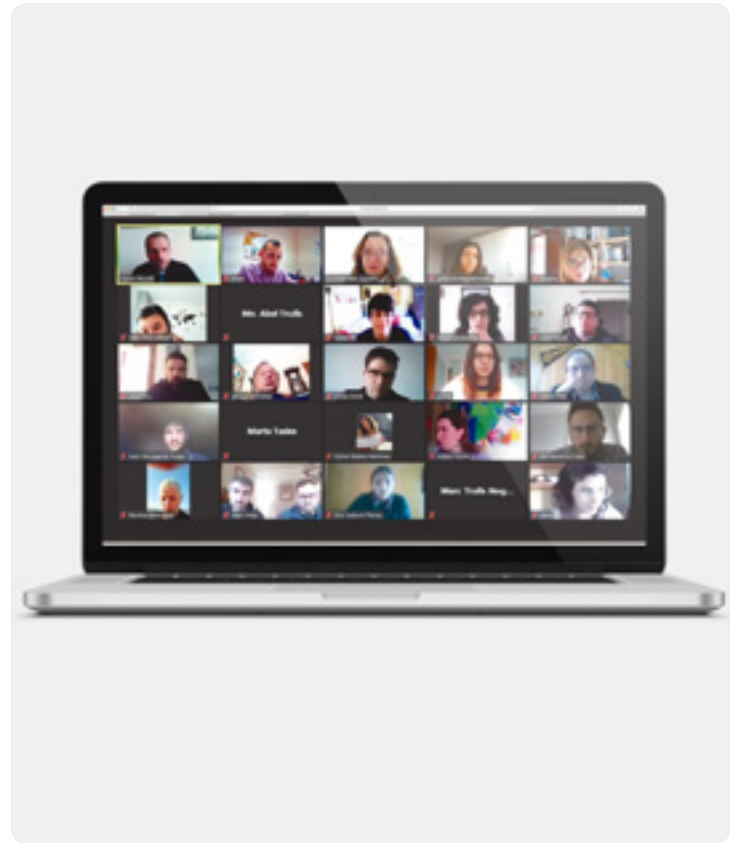
Delegació de Joventut i Delegació de Protecció de Menors i Adults Vulnerables

El dissabte 20 de febrer gairebé una cinquantena de joves, sacerdots i catequistes es van trobar per zoom amb la psicòloga i sexòloga Lourdes Illán, especialista en teràpia familiar i de parella.

La ponent va ser introduïda pel bisbe Xavier, que va demanar a l'Esperit Sant que vetllés per tots els participants i ens ajudés a fer un bon treball per a nosaltres i les nostres parròquies. Amb aquesta formació, i totes les d'aquest índole, des del bisbat es pretén ajudar totes aquelles persones que han patit o pateixen algun abús, així com també crear una consciència del que està passant i poder donar eines a tots aquells que estan treballant en la pastoral.

Lourdes Illán va parlar sobre un tema controvertit i alhora necessari per a la nostra societat hipersexualitzada: els abusos sexuals a menors i a adults vulnerables. Algunes de les dades que va donar, tan reals com esgarrifoses –com ara que 1 de cada 4 persones sofreix abusos sexuals abans dels 16 anys, que el 80% dels abusos són comesos per persones properes al nucli familiar–, no van deixar-nos indiferents.

Ens encomanem especialment a la Mare de Déu i al beat Ferran Saperas, màrtir de la castedat, perquè ens ajudin

a tenir un cor net per a ajudar tots aquells que ho necessitin i a ser humils per a demanar ajuda en cas que nosaltres l'hàgim de menester.

Mn. Climent Forner s'acomiada de les parròquies

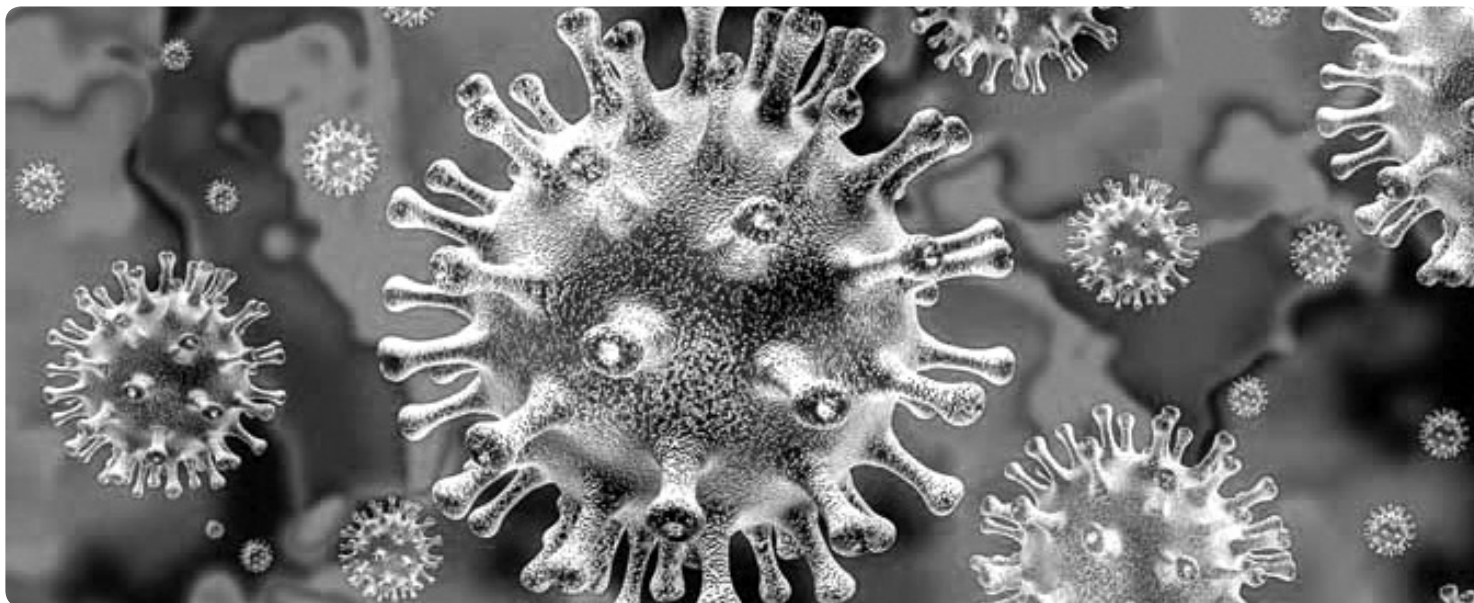
Diuenge passat, 28 de febrer, el vicari general del bisbat, Mn. Marc Majà, acompanyat dels seminaristes Ruben, Josexu, Jacob i Gabriel, van assistir a la missa de Viver de Serrateix.

El motiu era acompanyar Mn. Climent Forner en el seu comiat com a rector de les parròquies de la Santíssima Trinitat de Viver de Serrateix, Santa Maria de Serrateix i Sant Joan de Montdarn.

Mn. Climent va complir noranta-tres anys el passat mes d'octubre i fins ara s'ha ocupat d'aquestes parròquies. Tot i la seva jubilació continuarà vivint a la rectoria de Viver i Serrateix. A la web del bisbat hi trobareu fotografies d'aquest comiat i alguns vídeos en què apareix recitant unes poesies.

Informa: Redacció / Foto: Josexu Santos

Algunes mirades sobre la crisi global del coronavirus

Experts internacionals reflexionen sobre la crisi des de vuit àmbits humans i socials

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) organitzà del 23 al 25 de febrer la primera part del Congrés Internacional «Les ferides i les esperances d'un món malalt a la llum de la teologia de l'encarnació», dedicat a «La crisi global del coronavirus». Durant aquests tres dies, vuit experts van enfocar el tema de la pandèmia des de vuit àmbits humans i socials: el sanitari, l'econòmic, el geopolític, el social, l'antropològic, el mediambiental, el tecnològic i l'educatiu. Recollim algunes de les idees que s'hi van exposar:

Dr. Jaume Padrós, president del Col·legi de Metges de Barcelona: amb la pandèmia hem passat d'una sanitat local a una sanitat global. Aquesta crisi sanitària i social ens ha ensenyat que la salut ja no és individual o d'una petita col·lectivitat, sinó que és global; i ara tenim l'oportunitat de situar-nos en la fraternitat de tots els humans. La nostra condició humana és fràgil, i la pitjor malaltia, quan tinguem la pandèmia controlada, és la pobresa.

Dr. Michel Wieviorka, de l'École des Hautes Études en Sciences Sociales (París): La pandèmia ha posat de manifest la desigualtat social i cultural, i que cal situar-la en la llarga història de les epidèmies per a poder meditar millor sobre la idea que després de les pandèmies

arriba un nou període històric que ens portarà a reflexionar per a viure d'una altra manera.

Dra. Begoña Román, de la Universitat de Barcelona: La cohesió social només acampa allà on l'altre és un dels nostres; així caldrà institucionalitzar millor el diàleg i, més enllà dels vots per majoria, impedir preferències de majories contradictòries amb els drets de tots i el mal dels més desfavorits.

Dr. Lluç Torcal, del Monestir de Poblet: La possible irrupció d'una pandèmia conseqüència d'aquesta crisi, malgrat tots els seus avisos a la humanitat, constata les arrels que lliguen el Covid-19 amb la crisi ambiental i ens avisa que, si no canviem el rumb de destrucció del planeta, això no és sinó el principi de moltes altres pandèmies.

Dra. Alicia Casals, de la Universitat Politècnica de Catalunya: Davant la prepotència que ha imperat amb el domini de la tecnologia, aquesta pandèmia ha evidenciat com som de febles i dependents d'altres factors.

Dr. Armand Puig, teòleg: La pandèmia ha mostrat la vulnerabilitat de les persones i de les regions del planeta, i alhora ha posat en evidència la doble malaltia del nostre món: l'individualisme i la poca cura envers la natura.

Ser escolà és una bona opció: 700 anys d'experiència ho avalen

L'Escolania ha convertit enguany la tradicional jornada de portes obertes en unes «Portes obertes permanents». Les famílies que ho desitgin podran conèixer de manera presencial el projecte educatiu de l'Escolania, com també les seves instal·lacions, concertant dia i hora per a fer una visita personalitzada.

Les famílies que vulguin tenir-hi un primer contacte podran descobrir l'educació integral que ofereix l'Escolania, que va més enllà de la música. I és que durant l'estada al centre l'alumne aprèn molta música, però també un ensenyament general humà de qualitat. Durant els cinc anys que roman el noi a Montserrat, a més de formar part d'una escola que té grups molt reduïts, també aprèn molt a través de la convivència amb els altres i de les moltes experiències que suposa anar a cantar amb el cor arreu del país i a l'estranger.

L'estada al centre es planteja com un

guany per a tothom: per al noi, per a la família i per a l'Escolania. Per a formar-ne part només cal que l'alumne tingui aptitud per a la música i bona veu, sense que la part econòmica hagi de ser cap impediment. Si és necessari, l'Escolania ofereix beques a les famílies que ho demanin; l'objectiu és que qualsevol noi que tingui aptituds per a la música pugui ser escolà.

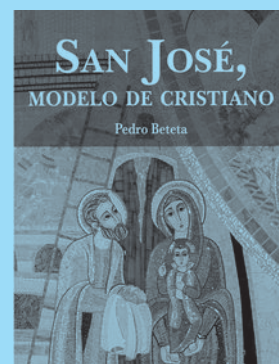
L'Escolania està formada per alumnes que cursen entre 4t de Primària i 2n d'ESO. L'entrada és a 4t de Primària, però també es pot fer a 5è si en aquell curs ha quedat alguna plaça lliure. És recomanable que, si el nen i la família hi estan interessats, el contacte amb l'Escolania es faci al més aviat possible: el procés de preparació i seguiment es pot fer a partir del 1r de Primària. Per a concertar una visita al centre o bé per a inscriure's a la videoconferència informativa cal fer-ho a través de la pàgina web www.escolania.cat o bé trucant al telèfon 93 877 77 67.

El llibre

San José, modelo de cristiano

Pedro Beteta

Editorial: Fun.

Pàgines: 296.

Preu: 16,15 euros.

La recent carta apostòlica del papa Francesc *Patris corde*, amb motiu del 150è aniversari de la declaració de sant Josep com a Patró universal de l'Església, ha estat el detonant d'una explosió de goig en l'Església Catòlica. La valentia creativa —com diu el Papa— que s'observa en el sant patriarca per a fer front a la seva missió de custodi del Redemptor i de la seva Mare, només troba explicació en l'harmonia humana i divina que alberga la seva personalitat. Identificat amb Crist, aquesta plenitud se sustenta en la totalitat de les virtuts humanes i divines que l'adornen, al costat de l'abundància de gràcia i de dons de l'Esperit Sant als quals sant Josep va correspondre amb màxima fidelitat. Una perfecció i fidelitat com a criatura només superades per la seva santíssima Esposa.

Dones lectors i acòlits

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa un parell de mesos el Papa va fer públic el *motu proprio Spiritus Domini* pel qual permetia a les dones l'accés als ministeris de lector i acòlit. Els titulars dels diaris basculaven entre la falsedat –«El Papa obre la porta al sacerdoci femení»– i l'error –«El Papa permet que les dones donin la comunió i llegeixin els evangelis a la missa». Ni una cosa ni l'altra.

El Sant Pare no «obre la porta al sacerdoci», perquè té sobre la taula la petició de l'accés de la dona al diaconat permanent, és a dir, al primer grau del sagrament de l'orde, i el que ha decidit és l'accés als ministeris laicals.

El Sant Pare no «permet que les dones donin la comunió i llegeixin l'evangeli». Les dones des de fa temps poden donar la comunió a missa en cas de manca dels ministres ordinaris de l'eucaristia. Ni les dones, ni els homes, llevat dels ordenats, no poden llegir l'evangeli en les celebracions litúrgiques. Uns i altres poden llegir les restants lectures bíbliques si no hi ha ministres ordinaris de la Paraula.

Què ha decidit realment el papa Francesc? En la preparació del Concili Vaticà II, molts pares conciliaris van demanar la reforma dels anomenats ordes menors (ostiariat, lectorat, exorcistat, acolitat) i també de l'orde major del subdiaconat. Sant Pau VI, a través de la carta apostòlica *Ministeria quaedam*, l'any 1972, va reduir tots aquests serveis litúrgics a dos (lectorat i acolitat), els va desvincular del camí cap al sagrament de l'orde (ministeris laicals) i els va reservar només als barons. Així ho recollia el canó 230 §1, que ara el papa Francesc ha modificat. El servei de llegir les lectures en l'assemblea litúrgica i d'assistir el dia-

ca o el prevere en el servei de l'altar i distribuir la comunió, de forma temporal o en situacions de necessitat, ho podien i ho poden fer laics homes i dones, com diu el canó 230 §§ 2 i 3.

D'on ve el canvi? La raó que exposava Pau VI per a establir la restricció era «la venerable tradició de l'Església». La raó del papa Francesc per a obrir-ho a les dones és aquesta: «No sense motiu, sant Pau VI parla d'una tradició *venerabilis*, no d'una tradició *veneranda* en sentit estricte (és a dir, d'una que «ha de ser observada»); es pot reconèixer como a vàlida, i durant molt de temps ho ha estat; amb tot, no té un caràcter vinculant, ja que la reserva als homes no pertany a la naturalesa pròpia dels ministeris de lector i acòlit. Oferir als laics d'ambdós sexes la possibilitat d'accedir als ministeris de l'acolitat i del lectorat en virtut de la seva participació en el sacerdoci baptismal augmentarà el reconeixement, també a través d'un acte litúrgic (institució), de la preciosa contribució que des fa temps moltíssims laics, també les dones, aporten a la vida i a la missió de l'Església» (Carta del Papa al Prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe sobre l'accés de les dones als ministeris del lectorat i l'acolitat).

Tan bon punt la Conferència Episcopal Espanyola elabori el decret que assenyali l'edat i les qualitats exigides, les dones que, en el marc de les necessitats de la seva comunitat, compleixin les condicions, ho demanin i gaudeixin del suport del seu rector, podran rebre la institució de lector i/o d'acòlit i exercir, amb un reconeixement públic i ferm de l'Església, aquests ministeris litúrgics. Com sempre, trobareu a la web del bisbat els tres documents que he mirat d'explicar-vos per evitar que us quedeu amb titulars falsos o erronis.

